

За какво бие камбаната?

Читателю, ти не можеш да не усещаш, че призрак броди между редовете на цитираните изказвания: призракът на *осъзнаването и идентифицирането на „статистическото“ изследване като процес на познание* - с обект и действащ субект на познание, с възможни типове познавателни интереси и задачи, със стадии и етапи на протичане, с проблеми за достатъчна степен на истинност и социална ефективност - като *цялостен* методично осъществяван процес на познание,

- като процес с философски и логически базис и съответна методологическа надстройка,

- като процес, който предполага онтология, предполага епистемология и дори формална логика,

- с базис, който на свой ред е способен да защити процеса от фабрикуването на псевдонаучни методи, алгоритми, процедури.

Нещо повече - броди призракът на *общата теория на статистиката в качеството ѝ на една засега исторически ограничена, поради това фрагментарна, макар и операционализирана версия на макропонятията философия и на макропонятията логика* - версия, намираща се в процес на усъвършенстване. Що се отнася до читателя, той има право да вижда общата теория на статистиката в перспектива: като *съзряла вече* макропонятийна философия и макропонятийна логика.

Огромно е предизвикателството, пред което са изправени също професионалните философи и логици. В бъдеще те предстои да развиват двете форми на философията и логиката в тяхното единство и взаимодопълване, да представят обикновената понятийна форма на Ф и Л като силно опростен *граничен случай* на по-силно структурираната, но и безкрайно по-гъвкавата (защото може да се проявява и като вероятностна форма), макропонятийна форма на същите.

Както едните - именно статистиците-теоретици, така и другите - философите и логиците, предстои да излезнат от тъмния килер на остарелия език от втората половина на миналия век, за да усвоят *единния* език на философията и логиката. Те не са направили това досега по причина, така точно формулирана от Мефистофел:

Където нямаме понятие готово,
на помощ идва празно слово,
със думи водят спорове най-сложни,
система може с думи да градим,
човекът вярва в думи, и не може
от тях и йота ний да отделим... (Гьоте)

Е добре, понятието е „готово“! Сега и езикът може да придобие адекватен на понятието вид - този на „макропонятийните изследвания“, на „макропонятийните анализи“, на „макропонятийните диагнози и прогнози“, на „макропонятийните обобщения“, на „макропонятийните индукции“, на „макропонятийното мислене“, ...